

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis
Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum
Spirituale**

**Blois, Louis de
Monasterii Campidonensis, 1672**

§. I. Patientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-45885)

SPECU-
LUM SPI-
RITU-
LE.
Isa. 44.
Ibidem.

tes tuas, & quasi nebulam peccata
tua. Ac rursum, Lavamini, in-
quit, mundi estote, auferite malum
cogitationum vestrarum ab oculis

mets: quiescite agere perverse, dis-
cite benefacere Si fuerint peccata
vestra ut coccinum, quasi nix deal-
babuntur: & si fuerint rubra quasi
vermiculus, velut lana alba erunt.
His & compluribus aliis simili-
bus sententiis Deus, qui nem-
minem perire cupit, te in Scriptu-
ris sanctis consolatur, ut clemen-
tissimæ bonitati ipsius confidas.
Confide igitur, o homo bonaे vo-
luntatis, confide in misericordia
Dei tui, etiam si mox post corre-
ctionem vitam inchoatam ex hoc
mundo emigrare debeas. Sicut
enim Evangelium testatur, illi
quoque denarium beatitudinis
æternæ accipiunt, qui unicā tan-
tum horâ laboraverunt in vinea;
id est, qui justè & piè modico ad-
modum tempore vixerunt: &
beati pronuntiantur à Domino
etiam hi, qui in tertia vigilia, hoc
est in senectute, parati inveniun-
tur. Si verò non statim posteà
quād ad Deum conversus & re-
versus es, evocaris ex hac vita,
constanter persevera in sancto
proposito, & timore Domini.

CAPUT II.

Virtutes quadam, quibus se perpetuò
exercere debet homo Chri-
stianus.

§. I. PATIENTIA.

I. Deo initia conversionis delitii tranquilla
pacis condire solet, sed afflictionibus probat profi-
cientes & procellos.

2. Patienter itaque & latenter crux à DEO
imposita toleranda est.

3. De manu enim ejus nihil provenire potest,
nisi in utilitatem nostram.

§. II. RESIGNATIO.

1. Humilia te, & omnino nihil te esse ex animo
agnoscat.

2. Proprii sensu obstinationem, & omnem per-
tinacem contentionem fugie.

3. Teipsum, omniaq; judicia ac desideria tua
plene in Dei voluntatem resigna.

§. III. OBEDIENTIA.

1. Ejus meritum immensum.

2. Inobedientia secreta exemplum.

3. Reprehensiones tibi illatae suaviter perfor.

§. IV. FUGA VANÆ GLORIÆ.

1. Non cupias hominib; placere, sed sibi Deo.

2. Vilibus propter Christum contentus esto.

3. Initio tentationis vana gloria statim acriter

repugna.

4. Humilitas virtus calum, philautia propria

diabolorum.

§. I. PATIENTIA.

ET ut omni reliquo vitae tuae
gratissimam agas, tolera miti ac
mansueto corde adversa & in-
commoda omnia quæ tibi ejus
permisso eveniunt, atque à crea-
turis inferuntur. Solet Dominus
hominem ad se conversum in in-

Initia
conversio
nis deli-
ciis, pro-
gressum
subinde
amariso-
dinibus
condire
soles De-
m.

initio quidem multis consolatio-
nibus exhilarare, offerens ei pæ-
nè assiduè lac spirituale & candi-
dum panem gratiae: sed posteà,
subtracta hâc suavissimâ escâ, ci-
bum solidum ac panem atrum il-
li porrigit, jamque eum per viam
admodum inamœnam, difficilem
& tenebrosam dicit, exercetque
illum tribulationibus diuturnis
atq; angustiis ineffabilibus; adeò
ut hujusmodi homo videatur sibi
prorsus à Domino derelictus ab-
jectusque, & quodammodo sara-
næ traditus. Interim etiam gra-
vissi-

Matth.
20.

Luc. 12.

SPECU- vissimè affligitur à vitiis in se ex-
LUM SPI- urgentibus, atque ab hominibus
RITUA- LE. se persequentibus.

2. Si tibi istud acciderit, vide ut
Ergo pa- strenuè ac sapienter te geras; fir-
cienter & prom- miter confidens in Deo tuo, qui
priè crux ex vero amore itate flage lat sive
imposita flagellari sinit. Non excutias ab
perfera humeris tuis crucem quam ille
tur. imponit: nam ea tibi omnino sa-
lutaris est, & longè utilior, quām
magna spiritualis dulcedinis ab-
undantia. Cūm Dominus tuus
sit peritissimus medicus, urit,
fecat, amarasque potionē tibi
offert, ut te sanet. Hoc sciens, su-
stine patienter quidquid te gra-
vat: perfer omnem afflictionem
ob honorem amoremque Dei, in
remissionem peccatorum tuorū.

3. Numquam murmures adver-
Demandu sus Deum, neque opera judiciá-
Drei om- ve ejus reprehendas, licet enim
nia acci- piantur, hæc occulta & incognita atque
a quanil nobis nisi etiam incóprehensibilia tibi sint,
bonum cōfertur. Semper tamen iusta ordinatissima-
que sunt. Non putas quidquam
fortuitò & absque Dei providen-
tia accidere in mundo: sed in om-
nibus sapienter attende divinam
dispositionem, sine qua nec u-
num quidem folium de arbore
decidit. Deus qui creavit omnia,
gubernat etiam & regit omnia, à
supremo spiritu Angelico usque
ad infimum terrę vermiculū. Hoc
si indubitanter credideris, facilius
poteris aequo imperturbatoque
esse animo inter varios casus vi-
tae prælentis.

§. II. RESIGNATIO.

Sis, oro, bonæ resignatæque
voluntatis, & verè humilis. Nū-
quam te aliquid esse existimes: sed
mane jugiter in oculis tuis & in
intellectu tuo parvulus ac nihil.
Non magnificias bona quæ agis,
sciens ea plena esse defectibus: a-
liorum verò bona opera magni-
pende, & illa tuis bonis operi-
bus præfer. Non tibi vanè pla-
ceas de aliquo Dei dono: qui e-
nim cōsentit vanæ sui ipsius com-
placentiæ, faciem animæ suæ fœ-
dissimâ deturpat maculâ.

Duritiam & obstinationem
proprii sensus sedulò fuge: nam
ea gratiam Dei profectumque spi-
rituale maximè impedit. De-
vita itidem indecentes verborum
contentiones: malens victus vi-
deri, quām virtutem sanctæ hu-
militatis amittere. Etiam si pro
fidei & veritatis defensione co-
garis quidpiam constantiùs asse-
rere: non tamen superbè te geras,
nec sis turbulentior aut concita-
tior quām oportet.

In rebus dubiis voluntatem
Dei ab aliquo Deum timente sub-
missa mente require, & Deus te
diriget atque proteget. Disce
promptè deserere iudicium tuū,
voluntatem tuam & desideria tua,
propter Deum. Cūm difficilè sit
certò semper scire, quænam de-
sideria sint à Deo, homo etiam in
illis quæ se restè desiderare putat,
resignatus esse debet ac Deo di-
cere: Domine, fiat non quod ego
volo,